

μὲν τοῦ Εὐήνου μέχρι τοῦ Ἀράξου σαδίων δισχιλίων διακο- 336.
 σίων τριάκοντα· εἰ δ' ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου, πλεονάζοι ἄν που
 ἑκατὸν σαδίοις. Ἀπὸ δὲ Ἀχελώου ἐπὶ τὸν Εὐήνον Ἀκαρνανές
 εἰσιν· εἰδ' ἐξῆς ἐπὶ τὸ Ἀντιόριον, Αἰτωλοί· τὸ δὲ λοιπὸν μέχρι
 ἰσθμοῦ Λοκρῶν ἔστι καὶ Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν, καὶ τῆς Με-
 γαρίδος, σαδίοι χίλιοι ἑκατὸν εἴκοσι, δυοῖν δέοντες. Ἡ δὲ ἀπὸ
 τοῦ Ἀντιόριου μέχρι ἰσθμοῦ Θαλαττα Ἀλκυονίς καλεῖται, μέρος
 οὔσα τοῦ Κρῖσσαιίου κόλπου, διέχουσα ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι τοῦ
 Ἀράξου, σαδίους τριάκοντα ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Ὡς μὲν οὖν τύπῳ
 εἰπεῖν, τοιαύτη τις καὶ τοσαύτη ἢ τῆς Πελοποννήσου θέσις ἐστὶ
 καὶ τῆς ἀντιπόρθμου γῆς μέχρι τοῦ μυχοῦ· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ
 μεταξύ ἀμφοῖν κόλπος. Μετὰ δὲ ταῦτα τὰ καθ' ἕκαστα ἐρουῦμεν,
 τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἡλείας ποιησάμενοι.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Ν ὺ Ν μὲν δὴ πᾶσαν Ἡλείαν ὀνομάζουσι, τὴν μεταξύ Ἀχαιῶν
 τε καὶ Μεσσηνίων παραλίαν, ἀνέχουσαν εἰς τὴν μεσογαίαν τὴν
 πρὸς Ἀρκαδίᾳ τῇ κατὰ Φολόην, καὶ Ἀζᾶνας, καὶ Παρράσιους.
 Τὸ δὲ παλαιὸν εἰς πλείους δυναστείας διήρητο· εἴτ' εἰς δύο,
 τὴν τε τῶν Ἐπειῶν, καὶ τὴν ὑπὸ Νέσορι τῷ Νηλέως· καθάπερ
 καὶ Ὅμηρος εἶρηκε, τὴν μὲν τῶν Ἐπειῶν ὀνομάζων Ἥλιν·

Ἡ εἰς Ἡλιδα δῖαν, ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί·

τὴν δ' ὑπὸ τῷ Νέσορι Πύλον, δι' ἧς τὸν Ἀλφειὸν ρεῖν φησιν,

Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ρεῖει Πυλίων διὰ γαίης.

Πύλον μὲν οὖν καὶ πόλιν οἶδεν ὁ Ποιητής·

Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἴξον.

336. Οὐ διὰ τῆς πόλεως δὲ, οὐδὲ παρ' αὐτήν, ρεῖ ὁ Ἄλφειός· ἀλλὰ παρ' αὐτήν μὲν ἕτερος; ὃν οἱ μὲν Πάμισον, οἱ δὲ Ἄμαθον καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Πύλος Ἡμαθόεις εἰρησθαι οὗτος θακεῖ· διὰ δὲ τῆς χώρας τῆς Πυλίας ὁ Ἄλφειός.

§. 2.

Ἡλις δὲ ἡ νῦν πόλις οὕτω ἔκτιστο καθ' Ὀμηρον, ἀλλ' ἡ χώρα κωμηδὸν ὠκεῖτο· ἐκαλεῖτο δὲ Κοίλη Ἡλις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· τοιαύτη γάρ ἐστιν ἡ πλείσθη καὶ ἀρίσθη· ὁψὲ δὲ ποτε συνήλθον εἰς τὴν νῦν πόλιν τὴν Ἡλιν, μετὰ τὰ Περσικά, ἐκ πολλῶν δήμων. Σχεδὸν δὲ καὶ τοὺς ἄλλοις τόπους τοὺς κατὰ

337. Πελοπόννησον πλὴν ὀλίγων, οὓς κατέλεξεν ὁ Ποιητής, οὐ πόλεις, ἀλλὰ χώρας ὀνομαῖζει, συστήματα δήμων ἔχουσαν ἐκάστην πλείω, ἐξ ὧν ὕστερον αἱ γνωριζόμεναι πόλεις συνωκίσθησαν, οἷον τῆς Ἀρκαδίας Μαντίνεια μὲν ἐκ πέντε δήμων ὑπ' Ἀργείων συνωκίσθη· Τεγέα δ' ἐξ ἑννέα· ἐκ τοσούτων δὲ καὶ Ἡραία ὑπὸ Κλεομβρότου, ἡ ὑπὸ Κλεωνύμου· ὡς δ' αὐτως Αἴγιον ἐξ ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ δήμων συνεπολίσθη· Πάτραι δὲ ἐξ ἑπτὰ, Δύμη δὲ ἐξ ὀκτώ· οὕτω δὲ καὶ ἡ Ἡλις ἐκ τῶν περιουκίδων συνεπολίσθη [ὀκτῶ], μία τούτων [οὔσα]. Ρεῖ δὲ διὰ τῆς πόλεως ὁ Πηνειὸς ποταμὸς παρά τὸ γυμνάσιον αὐτῆς· ἔπραξαν δὲ τοῦτο Ἡλείοι χρόνοις ὕστερον πολλοῖς τῆς εἰς αὐτοὺς μεταστάσεως τῶν χωρίων τῶν ὑπὸ τῆ Νέσορι.

§. 3.

Ἦν δὲ ταῦτα ἡ τε Πισάτις, ἥς ἡ Ὀλυμπία μέρος, καὶ ἡ Τριφυλία, καὶ ἡ τῶν Καυκόνων. Τριφύλιοι δ' ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἀπὸ τοῦ τρία φυλα συνεληλυθέναι, τό τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν, καὶ τὸ τῶν ἐποικησάντων ὕστερον Μινυῶν, καὶ τὸ τῶν ὕστατα ἐπικρατησάντων Ἡλείων. Οἱ δ' ἀντι

των Μινυῶν Ἀρκαίδας φασίν, ἀμφισβητήσαντας τῆς χώρας πολ- 337.
 λάμεις, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρκαδικὸς Πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτὸς καὶ Τρι-
 φυλιακός. Ὅμηρος δὲ ταύτην ἄπασαν τὴν χώραν μέχρι Μετ-
 σίνης καλεῖ Πύλον, ὁμωνύμως τῇ πόλει. Ὅτι δὲ διώριστο ἡ
 Κοίλη Ἥλις ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῷ Νέσορι τόπων, ὁ τῶν νεῶν
 κατάλογος δηλοῖ τοῖς τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν κατοικιῶν ἐνόμασι.
 Λέγω δὲ ταῦτα, συμβάλλων τὰ τε νῦν καὶ τὰ ὑφ' Ὀμήρου
 λεγόμενα· ἀνάγκη γὰρ ἀντεξετάζεσθαι ταῦτα ἐκείνοις, διὰ τὴν
 τοῦ Ποιητοῦ δόξαν, καὶ συντροφίαν πρὸς ἡμᾶς, τότε νομίζον-
 τος ἐκάστου κατορθοῦσθαι τὴν παροῦσαν πρόθεσιν, ὅταν ἢ
 μηδὲν ἀντιπίπτου τοῖς οὕτω σφόδρα πισευθεῖσι περὶ τῶν αὐτῶν
 λόγοις. Δεῖ δὴ τὰ τε ὄντα λέγειν, καὶ τὰ τοῦ Ποιητοῦ, παρα-
 τιθέντας ἐφ' ὅσον προσήκει προσσκοπεῖν.

§. 4.

Ἔστι δ' ἄκρα τις τῆς Ἠλείας πρόσβορος ἀπὸ ἐξήκοντα στα-
 δίων Δύμης Ἀχαικῆς πόλεως Ἄραξος. Ταύτην μὲν οὖν ἀρχὴν
 τίθεμεν τῆς τῶν Ἠλείων παραλίας· μετὰ δὲ ταύτην ἐστὶν ἐπὶ
 ἐσπέραν προῖουσι, τὸ τῶν Ἠλείων ἐπίνειον ἡ Κυλλήνη, ἀνάστα-
 σιν ἔχουσα ἐπὶ τὴν νῦν πόλιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίων. Μέν-
 νηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης καὶ Ὅμηρος λέγων,

— ὦτον Κυλλήνιον,

ἀρχὸν Ἐπειῶν.

Οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἔμελλεν ἡγεμόνα
 τῶν Ἐπειῶν ἀποφῆναι. Ἔστι δὲ κώμη μετρία, τὸν Ἀσκληπιὸν
 ἔχουσα τὸν Κολώτου, θαυμαστὸν ἰδεῖν ξόανον ἐλεφάντινον.
 Μετὰ δὲ Κυλλήνην ἀκρωτήριόν ἐστιν ὁ Χελωνάτας, δυσμικῶ- 358.
 τατον τῆς Πελοποννήσου σημείου. Πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίον
 καὶ βράχεια, ἐν μεσορείοις τῆς τε Κοίλης Ἥλιδος καὶ τῆς τῶν
 Πισατῶν, ὅθεν εἰς Κεφαλληνίαν πλέοντι *ἐκ Κυλλήνης* εἰσι

338. *σαΐδιοι ὀγδοήκοντα. Αὐτοῦ δὲ που καὶ ὁ Ἐλίσιων ἢ Ἐλισσα*
ρεῖ ποταμὸς ἐν τῇ λεχθεΐσῃ μεθορίᾳ.*

§. 5.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Χελωνάτα καὶ τῆς Κυλλίνης ὁ τε Πηνειὸς ἐκδιδῶσι ποταμὸς, καὶ ὁ Σελλήεις ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λεγόμενος, ῥέων ἐκ τῆς Φολόης· ἐφ' ᾧ Ἐφυρα πόλις, ἑτέρα τῆς Θεσπρωτικῆς καὶ Θετταλικῆς, καὶ τῆς Κορίνθου, τετάρτη τις ἐπὶ τῇ ὁδῷ κειμένη τῇ ἐπὶ Σάλατταν, ἧται ἢ αὐτὴ οὖσα τῇ Βοινῶα (τὴν γὰρ Οἰνόην οὕτω καλεῖν εἰώθασιν), ἢ πλησίον ἐκείνης, διέχουσα τῆς Ἡλείων πόλεως σαΐδιους ἑκατὸν εἴκοσι· ἐξ ἧς ἦ τε Τληπολέμου τοῦ Ἡρακλέους δοκεῖ γενέσθαι μήτηρ· ἐκεῖ γὰρ μάλλον αἰ τοῦ Ἡρακλέους στρατεῖαι·

Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
πρὸς ἐκείναις δὲ οὐδεὶς ποταμὸς Σελλήεις. Καὶ ὁ τοῦ Μέγητος [Σώραξ],

Τὸν ποτε Φυλεὺς

Ἰγχαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Ἐξ ἧς καὶ τὰ φάρμακα τὰ ἀνδροφόνια· εἰς Ἐφυραν γὰρ ἀφίχθαί
ρησι τὸν Ὀδυσσεῖα,

Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενον.

Καὶ τὸν Τηλέμαχον οἱ μνηστῆρες,

Ἦε καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίσιραν ἄρουραν

Ἐλθεῖν,

φασίν,

ὄφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκη.

Καὶ γὰρ τὴν Αὐγέου θυγατέρα τοῦ τῶν Ἐπειῶν βασιλέως ὁ Νέστωρ ἐν τῇ διαγήσει τοῦ πρὸς αὐτοὺς πολέμου φαρμακίδα εἰσάγει,

Πρῶτος ἐγὼ ἔλον ἄνδρα,

φῆσας,

Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείου,

Πρεσβυτάτην δὲ θυγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
Ἡ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεία χθών.

338.

Ἔστι δὲ καὶ περὶ Σικυῶνα Σελλήεις ποταμός, καὶ Ἐφυρα πλησίον κώμη· καὶ ἐν τῇ Ἀγραίᾳ τῆς Αἰτωλίας Ἐφυρα κώμη· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Ἐφυροὶ καὶ ἄλλοι οἱ Περρραϊδῶν πρὸς Μακεδονίαν· καὶ οἱ Κρανώνιοι, καὶ οἱ Θεσπρωτικοί, οἱ ἐκ Κιχύρου τῆς πρότερον Ἐφύρας.

§. 6.

Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ Ποιητὴς εἶωθε διασέλλεσθαι τὰς ὀμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολύμηλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Ὀρηκίην συντιθεῖς, [ἢ προστιθεῖς],

Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου,

339.

ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διασέλλεσθαι τῷ τε Τηλόδεω καὶ τῷ,

— ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.

Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλεῖστα. Ἐκεῖνος γὰρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμόν· ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προείπομεν. Τοῦτό τε οὖν εἴρηκε σκέψεως δεόμενον, καὶ περὶ τῆς Οἰχαλίας, ὅτι φησὶν, οὐ μιᾶς οὔσης, μίαν εἶναι πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος. Δῆλον οὖν, ὅτι τὴν Θετταλικὴν, ἐφ' ἧς φησιν·

Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.

Τίς οὖν ἐστίν, ἐξ ἧς ὀρμηθέντα αἱ Μοῦσαι

Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Ὀρηκίκα παῦσαν ἀοιδῆς;

φησὶ γάρ,

Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.

Εἰ μὲν γὰρ ἦν [ἡ] Θετταλική, οὐκ εὖ πάλιν ὁ Σκηψίος, Ἀρκα-

339. οικὴν τινα λέγων, ἣν νῦν Ἀνθανίαν καλοῦσιν· Εἰ δ' οὗτος εὖ, καὶ ἡ Ἀρκαδικὴ πόλις Εὐρύτου εἴρηται, ὥς' οὐ μία μόνον· ἐκεῖνος δὲ μίαν μόνην φησί.

§. 7.

Μεταξὺ δὲ τῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τοῦ Σελλήεντος ἐκβολῆς Πύλος ὄκεῖτο, κατὰ τὸν Σκόλλιν, οὐχ ἡ τοῦ Νέσορος πόλις, ἀλλ' ἑτέρα τις, ἥς τῇ πρὸς τὸν Ἄλφειόν οὐδὲν ἐστὶ κοινώνημα, οὐδὲ τῇ πρὸς τὸν Πάμισον, εἴτε Ἄμαθον χρὴ καλεῖν. Βιάζονται δ' ἔνιοι μνησευόμενοι τὴν Νέσορος δόξαν καὶ τὴν εὐγένειαν. Τριῶν γὰρ Πύλων ἰσορουμένων ἐν Πελοποννήσῳ, καθότι καὶ καὶ τὸ ἔπος εἴρηται τοῦτο,

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο· Πύλος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλος, τούτου τε, καὶ τοῦ Λεπρεατικοῦ τοῦ ἐν Τριφυλίᾳ, τρίτου δὲ τοῦ Μεσσηνιακοῦ τοῦ κατὰ Κορυφάσιον, ἕκαστοι τὸν παρά σφίσιν Ἡμαθόεντα πειρῶνται δεικνύναι, καὶ τὴν τοῦ Νέσορος πατρίδα τοῦτον ἀποφαίνουσιν. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν νεωτέρων συγγραφέων καὶ ποιητῶν Μεσσηνίων φασὶ τὸν Νέσορα, τῷ σωζομένῳ μέχρι εἰς αὐτοὺς προσιδέμενοι. Οἱ δ' Ὀμηρικώτεροι, τοῖς ἔπεσιν ἀκολουθοῦντες, τοῦτον εἶναί φασὶ τὸν τοῦ Νέσορος Πύλον, οὗ τὴν χώραν διέξεισιν ὁ Ἄλφειός· διέξεισι δὲ τὴν Πισάτιν καὶ τὴν Τριφυλίαν. Οἱ δ' οὖν ἐκ τῆς Κοίλης Ἡλίδος, καὶ τριαύτην φιλοτιμίαν προσετίθεσαν τῷ παρ' αὐτοῖς Πύλῳ, καὶ γνωρίσματα δεικνύντες, Γέρανον τόπον, καὶ Γέροντα ποταμὸν, καὶ ἄλλον Γερήνιον· εἴτ' ἀπὸ τούτων ἐπιθέτως Γερήνιον εἰρησθαι πισοῦμενοι τὸν Νέστορα. Τοῦτο δ' αὐτὸ καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ πεποιθήκασιν, καὶ πιθανώτεροί γε φαίνονται· μάλλον γὰρ γνώριμά φασιν εἶναι τὰ παρ' ἐκείνοις Γέρηνα, συνοικουμένα ποτε εὖ. Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ τὴν Κοίλην Ἡλιν ὑπάρχοντα νυνί.

§. 8.

Ὁ δὲ Ποιητὴς εἰς τέτταρα μέρη διελὼν τήνδε τὴν χώραν, 340.
τέτταρας δὲ καὶ τοὺς ἡγεμόνας εἰπὼν, οὐ σαφῶς εἴρηκεν·

Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσον ἐφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλκίσιον ἐντὸς ἐέργει·
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν· δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ
Νῆες ἔποντο· ῥοαὶ πολέες δ' ἔμβατον Ἐπειοί.

Τῷ μὲν γὰρ Ἐπειοὺς ἀμφοτέρους προσαγορεύειν τοὺς τε Βου-
πρασιεῖς καὶ τοὺς Ἡλείους, Ἡλείους δὲ μηκέτι καλεῖν τοὺς
Βουπρασιεῖς, οὐ τὴν Ἡλείαν δόξειεν ἂν εἰς τέτταρα μέρη διαι-
ρεῖν, ἀλλὰ τὴν τῶν Ἐπειῶν, ἣν εἰς δύο μέρη διεῖλε πρότερον·
οὐδ' ἂν μέρος εἶη τῆς Ἡλίδος τὸ Βουπράσιον, ἀλλὰ τῶν Ἐπειῶν
μᾶλλον. Ὅτι γὰρ Ἐπειοὺς καλεῖ τοὺς Βουπρασιεῖς, δῆλον·

Ὡς ὁπότε κρείοντ' ἄμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοί
Βουπρασίῳ.

Τὸ δὲ Βουπράσιον εἶναί τινα χώραν τῆς Ἡλείας, κατοικίαν
ἔχουσαν ὁμώνυμον, καὶ νυνὶ φαίνεται τῆς Ἡλίδος ὄν μέρος καὶ
τοῦτο. Πάλιν δὲ τῷ συγκαταριθμεῖσθαι, Βουπράσιόν τε καὶ
Ἡλιδα δῖαν, λέγοντα, εἴτ' εἰς τέτταρας διαιρεῖν μερίδας, ὡς
ἂν κοινῶ δοκεῖ, τῷ τε Βουπρασίῳ καὶ τῇ Ἡλίδι, αὐτὰς ὑπο-
τάττειν. Ἦν δ', ὡς ἔοικε, κατοικία τῆς Ἡλείας τὸ Βουπράσιον
ἀξιόλογος, ἢ νῦν οὐκέτ' ἐστίν· ἢ δὲ χώρα καλεῖται μόνον
οὕτως ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Δύμην, ἐξ Ἡλίδος τῆς νῦν πό-
λεως. Ὑπολάβοι δ' ἂν τις καὶ ὑπεροχὴν τινα ἔχειν τότε τὸ
Βουπράσιον παρὰ τὴν Ἡλιν, ὡς καὶ οἱ Ἐπειοὶ παρὰ τούτους·
ὑστερον δ' αὐτ' Ἐπειῶν Ἡλεῖοι ἐκλήθησαν. Καὶ τὸ Βουπράσιον
μὲν δὴ μέρος ἦν τῆς Ἡλίδος· ποιητικῶ δὲ τινι σχήματι συγ-
καταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασι τὸν Ὅμηρον, ὡς τὸ,

540.

Ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

καί,

Ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε·

καί,

Κουρῆτις τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί·

καί,

Οἱ δ' ἐκ Δουλίχιοιο, Ἐχινάων 5' ἱερῶν.

Καὶ γὰρ τὸ Δουλίχιον τῶν Ἐχινάδων. Χρῶνται δὲ καὶ οἱ
νεώτεροι, Ἰππώναξ μὲν,

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι καὶ Ἀμαθουσίων πυρόν·

541. Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι. Ἀλκμάν δὲ,

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιόούταν·

καὶ Αἰσχύλος·

Κύπρου Πάφου τ' ἔχευσα πάντα κλῆρον.

Εἰ δ' οὐκ εἶρηκεν Ἠλείους τοὺς Βουπρασίους, οὐδ' ἄλλα πολλὰ
τῶν ὄντων, φήσομεν· ἀλλὰ τοῦτ' οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις τοῦ μὴ
εἶναι, ἀλλὰ τοῦ μὴ εἶπεῖν μόνον.

§. 9.

Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἑτέρους λέγει τῶν Ἠλείων τοὺς
Ἐπειούς· τῷ γοῦν Ἡρακλεῖ συσρατεῦσαι τοὺς Ἐπειούς ἐπὶ
Αὐγέαν καὶ συναλεεῖν αὐτῷ τὸν τε Αὐγέαν καὶ τὴν Ἥλιν· φησὶ
δὲ καὶ τὴν Δύμην, Ἐπειίδα καὶ Ἀχαιίδα. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
μὴ ἔντα λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, συντεθραμμένοι τῷ
ψεύδει διὰ τὰς μυθογραφίας· διὰ δὲ τοῦτο καὶ οὐχ ὁμολογοῦσι
πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν αὐτῶν. Οὐ μέντοι ἄπιστον, οὐδ' εἰ
ποτε τοῖς Ἠλείοις διάφοροι ὄντες οἱ Ἐπειοὶ, καὶ ἑτεροεθνεῖς,
εἰς ταῦτό συνήρχοντο κατ' ἐπικράτειαν, καὶ κοινὴν ἐγέμοντο
πολιτείαν· ἐπεκράτουν δὲ καὶ μέχρι Δύμης. Ὁ μὲν γὰρ Ποιητὴς
οὐκ ὠνόμαξε τὴν Δύμην· οὐκ ἀπεικὸς δ' ἐστὶ τότε μὲν αὐτὴν

ὑπὸ τοῖς Ἐπειοῖς ὑπάρξει, ὕψερρον δὲ τοῖς Ἰωσιν, ἢ μίθ' ἐκεῖ- 341.
νοῖς, ἀλλὰ τοῖς τὴν ἐκείνων χώραν κατασχοῦσιν Ἀχαιοῖς. Τῶν
δὲ τεττάρων μερίδων, ὧν ἓν ἔστι καὶ τὸ Βουπράσιον, ἡ μὲν
Ἰρμίνη καὶ ἡ Μύρσινος τῆς Ἠλείας ἔσιν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῶν
ὄρων ἦδη τῆς Πισάτιδος, ὡς οἴονται τινες.

§. 10.

Ἰρμίνη μὲν οὖν πολίχνιον ἦν· νῦν δ' οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἀκρω-
τήριον πλησίον Κυλλίνης ὄρεινόν, καλούμενον Ὀρμινα, ἡ
Ἰρμινα. Μύρσινος δὲ τὸ νῦν Μυρτούντιον, ἐπὶ θαλάτταν καθ-
ήκουσα· κατὰ τὴν ἐκ Δύμης εἰς Ἥλιον ὁδὸν κατοικία, σταδία
τῆς Ἠλείων πόλεως διέχουσα ἐβδομήκοντα. Πέτρην δ' Ὠλενίην
εἰκάζουσι τὴν νῦν Σκόλλιν. Ἀνάγκη γὰρ εἰκότα λέγειν, καὶ τῶν
τόπων καὶ τῶν ὀνομάτων μεταβεβλημένων, ἐκείνου τε μὴ σφόδρα
ἐπὶ πολλῶν σαφηνίζοντος. Ἔστι δ' ὄρος πετρῶδες κοινὸν Δυμαίων
τε καὶ Τριταίων καὶ Ἠλείων, ἐχόμενον ἐτέρου τινὸς Ἀρκαδικοῦ
ὄρους Λαμπείας, ὃ τῆς Ἠλίδος μὲν διέστηκεν ἑκατὸν πρὸς τοῖς
τριακόνα σταδίους, Τριταίας δὲ ἑκατὸν, καὶ ἐκ Δύμης δὲ τοὺς
ἴσους, Ἀχαικῶν πόλεων. Τὸ δ' Ἀλείσιον ἔστι τὸ νῦν Ἀλεσιαῖον,
χώρα παρὰ τὴν Ἀμφιδολίδα, ἔνθα κατὰ μῆνα ἀγορὰν συνάγουσιν
οἱ περίοικοι· κεῖται δὲ ἐπὶ τῆς ὄρεινῆς ὁδοῦ τῆς ἐξ Ἠλίδος εἰς
Ὀλυμπίαν. Πρότερον δ' ἦν πόλις τῆς Πισάτιδος, ἄλλοτε ἄλλως
τῶν ὄρων ἐπαλλαττόντων, διὰ τὰς τῶν ἡγεμόνων μεταβολάς· τὸ δ'
Ἀλείσιον καὶ Ἀλεισίου κολώνην ὁ Ποιητὴς καλεῖ, ὅταν φῆ·

Ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
Πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
Κέκληται —.

342.

Ἵπερδατῶς γὰρ δεῖ δέξασθαι, ἴσον τῷ, Καὶ ἔνθα Ἀλεισίου
κολώνη κέκληται· ἔνιοι δὲ καὶ ποταμὸν δεικνύουσιν Ἀλείσιον.

§. 11.

342. Λεγομένων δέ τινων ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Καυκίωνων πρὸς τῇ Μεσσηνίᾳ, λεγομένης δὲ καὶ τῆς Δύμης Καυκωνίδος ὑπό τινων, ὄντος δὲ καὶ ποταμοῦ ἐν τῇ Δυμαίᾳ μεταξύ Δύμης καὶ Τριταίας, ὃς καλεῖται Καύκων *Θηλυκῶς*, ζητοῦσι περὶ τῶν Καυκίωνων, μὴ διττοὶ λέγονται, οἱ μὲν περὶ τὴν Τριφυλίαν, οἱ δὲ περὶ Δύμην καὶ Ἡλίον, καὶ τὸν Καύκωνα ἐμβαλλεῖ δ' οὗτος εἰς ἕτερον, ὃς Τευθέας ἀρσενικῶς καλεῖται, ὁμώνυμος πολίχνη τινὶ τῶν εἰς τὴν Δύμην συνωκισμένων· πλὴν ὅτι χωρὶς τοῦ σ' Τευθέα λέγεται Θηλυκῶς αὕτη, ἐκτεινόντων τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν, ὅπου τὸ τῆς Νεμιδίας Ἀρτέμιδος ἱερόν. Ὁ δὲ Τευθέας εἰς τὸν Ἀχελῶον ἐμβαλλεῖ τὸν κατὰ Δύμην ῥέοντα, ὁμώνυμον τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καλούμενον καὶ Πεῖρον. Τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος,

Ἦκεε δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
Εὐρῆος Πείροιο,

μεταγράφουσί τινες Πόροιο, οὐκ εὖ. Περὶ δὲ τῶν Καυκίωνων ζητοῦσι, φησὶν, ὅτι τῆς Ἀθηναῖς τῆς τῷ Μέντορι ὁμοιωμένης, εἰπούσης πρὸς Νέσσορα,

Νῦν· ἀτὰρ ἠῶσεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἴμ', ἔνθα χροῖός μοι ὀρέλλεται,

δοκεῖ σημαίνεσθαι χώρα τις ἐν τῇ τῶν Ἐπειῶν, ἣν οἱ Καύκωνες εἶχον, ἕτεροι ὄντες τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ, ἐπεκτείνοντες καὶ μέχρι Δυμαίας τυχόν. Οὔτε δὲ τὴν Δύμην, ὅπόθεν Καυκωνίδα εἰρῆσθαι συμβέβηκε, παραλιπεῖν ἄξιον, οὔτε τὸν ποταμόν, ὅπόθεν Καύκων εἴρηται, διὰ τὸ τοὺς Καύκωνας παρέχειν ζήτησιν, οἱ τινές ποτέ εἰσιν, ὅπου φησὶν ἡ Ἀθηναῖα βαδίζειν, κατὰ τὴν τοῦ γρέους κοιμῶν. Εἰ γὰρ δὴ δεχοίμεθα τοὺς ἐν

τῆ Τριφυλίας λέγεσθαι τοὺς περὶ Λέπρεον, οὐκ οἶδ' ὅπως πι- 342.
θανὸς ἔσαι ὁ λόγος· διὸ καὶ χραΐφουσί τινες·

— ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται Ἡλῶδι δῆ, οὐκ ὀλίγον.

Δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσαι, ἐπειδὴν τὴν Πισάτιν καὶ τὴν ἐξῆς Τριφυλίαν διεξίωμεν μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθορίας.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὸν Χελωνάτα, ὁ τῶν Πισατῶν αἰγιαλὸς πολὺς· εἰς ἄκρα Φειά· ἦν δὲ καὶ πολύχνη·

Φειᾶς παρ' τείχεσσι, ἰαρθάνου ἀμφὶ ρέεθρα·

ἔστι γὰρ καὶ ποτάμιον πλησίον. Ἐνιοὶ δ' ἀρχὴν τῆς Πισάτιδος τὴν Φειάν φασί· πρόκειται δὲ ταύτης νησίον καὶ λιμὴν, 343.

ἔνθεν εἰς Ὀλυμπίαν τῷ ἐγγυτάτῳ ἐκ θαλάττης σαδίοι ἑκατὸν εἴκοσι. Εἰς ἄλλη ἄκρα αὐθις, ἐπὶ πολὺ προὔχουσα ἐπὶ τὴν δύσιν, καθάπερ ὁ Χελωνάτας, ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν Κεφαλληνίαν σαδίοι ἑκατὸν εἴκοσι. Εἰς ὁ Ἀλφειὸς ἐκδίδωσι, διέχων τοῦ Χελωνάτα σαδίους διακοσίους ὀγδοήκοντα, Ἀράξου δὲ πεντακοσίους τετταράκοντα πέντε. Ρεῖ δ' ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων, ἐξ ὧν καὶ ὁ Εὐρώτας· καλεῖται δὲ Ἀσέα, κώμη τῆς Μεγαλοπολίτιδος, πλησίον ἀλλήλων ἔχουσα δύο πηγὰς, ἐξ ὧν ρέουσιν οἱ λεχθέντες ποταμοί· δύντες δ' ὑπὸ γῆν ἐπὶ συχνοὺς σαδίους, ἀνατέλλουσι πάλιν, εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ δ' εἰς τὴν Πισάτιν κατὰγεται. Ὁ μὲν οὖν Εὐρώτας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Βλεμνατίδος ἀναδείξας τὸ ρεῖθρον, παρ' αὐτὴν τὴν Σπάρτην ῥυεῖς, καὶ διεξιὼν αὐλῶνά τενα μακρὸν κατὰ τὸ ἔλος, οὗ μνηται καὶ ὁ Ποιητής, ἐκδίδωσι μεταξύ Γυθίου τοῦ τῆς Σπάρτης ἐπινείου, καὶ Ἀκριῶν. Ὁ δ' Ἀλφειὸς, παραλαβὼν τὸν τε Κελάδοντα καὶ τὸν Ἐρύμανθον, καὶ ἄλλους ἀσημοτέρους, διὰ τῆς *Φρίξης καὶ τῆς* Πισάτιδος καὶ Τριφυλίας ἐνεχθεῖς, παρ'

343. αὐτὴν τὴν Ὀλυμπίαν, ἐπὶ θαλάτταν τὴν Σικελικὴν· ἐκπίπτει μεταξὺ Φειᾶς τε καὶ Πιτάνης. Πρὸς δὲ τῇ ἐκβολῇ τὸ τῆς Ἀλφειονίας Ἀρτέμιδος, ἢ Ἀλφειούσης, ἄλσος ἐστὶ (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), ἀπέχον τῆς Ὀλυμπίας εἰς ὄγδοήκοντα σταδίους. Ταύτῃ δὲ τῇ θεῷ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατ' ἔτος συντελεῖται πανήγυρις, καθάπερ καὶ τῇ Ἐλαφίᾳ καὶ τῇ Δαφνίᾳ. Μεσῆ δ' ἐστὶν ἡ γῆ πᾶσα Ἀρτεμισίων τε καὶ Ἀφροδισίων, καὶ Νυμφαίων, ἐν ἄλσεσιν ἀνδρῶν ὡς τὸ πολὺ, διὰ τὴν εὐυδρίαν· συχνὰ δὲ καὶ Ἑρμεία ἐν ταῖς ὁδοῖς, Ποσειδία δ' ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς. Ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀλφειονίας ἱερῷ γραφαὶ Κλεάνθους τε καὶ Ἀρήγοντος, ἀνδρῶν Κορινθίων, τοῦ μὲν Τροίας ἄλωσις, καὶ Ἀθηνᾶς γοναί, τοῦ δ' Ἀρτέμις ἀναφερομένη ἐπὶ γρυπὸς, σφόδρα εὐδόκιμοι.

§. 13.

Εἶτα τὸ διεῖργον ὄρος τῆς Τριφυλίας τὴν Μακισίαν ἀπὸ τῆς Πισατίδος· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς Χαλκίς, καὶ κρήνη Κρουνοί, καὶ κατοικία Χαλκίς, καὶ τὸ Σαμικὸν μετὰ ταῦτα, ὅπου τὸ μάλισα τιμώμενον τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος ἱερὸν· ἐστὶ δ' ἄλσος ἀγριελαίων πλέων. Ἐπεμελοῦντο δ' αὐτοῦ Μακίσιοι· οὗτοι δὲ καὶ τὴν ἐκχειρίαν ἐπήγγελλον, ἣν καλοῦσι Σάμιον· συντελοῦσι δ' εἰς τὸ ἱερὸν πάντες Τριφύλιοι.

§. 14.

Κατὰ ταῦτα δὲ πῶς τὰ ἱερά ὑπέρκειται τῆς θαλάττης, ἐν τριάκοντα ἢ μικρῷ πλείοσι σταδίοις, ὁ Τριφυλιακὸς Πύλος καὶ
344. Λεπρεατικὸς, ὃν καλεῖ ὁ Ποιητὴς Ἡμαθόεντα, καὶ παραδίδωσι τοῦ Νέσσορος πατρίδα, ὡς ἂν τις ἐκ τῶν ἐπῶν τῶν Ὀμήρου τεκμαίροιτο· εἴτε τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, ὃς νῦν Μάμαος καὶ Ἀρκαδιακὸς καλεῖται, ὡς' ἐντεῦθεν Ἡμαθόεντα κεκλήσθαι· εἴτε τούτου μὲν

Παμίσου καλουμένου ὁμωνύμως τοῖς ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ δυσι, τῆς 344 δὲ πόλεως ἀδήλον ἐχούσης τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ἐπιθέτου· καὶ γὰρ τὸ ἀμαθώδη τὸν ποταμὸν, ἢ τὴν χώραν εἶναι, ψεῦδός φασι. Καὶ τὸ τῆς Σκιλλουντίας δὲ Ἀθηναῶν ἱερὸν τὸ περὶ Σκιλλοῦντα τῶν ἐπιφανῶν ἐστίν, Ὀλυμπίας πλησίον κατὰ τὸν Φελλωνα. Πρὸς ἑω δ' ἐστὶν ὄρος, τοῦ Πύλου πλησίον, ἐπώνυμον Μίνθης, ἣν μυθεύουσι παλλακὴν τοῦ Ἄδου γενομένην, πατηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κόρης, εἰς τὴν κηπαίαν μίνθην μεταβαλεῖν ἣν τινες ἠδύοσμον καλοῦσι*. Καὶ δὴ καὶ τέμενός ἐστιν Ἄδου πρὸς τῷ ὄρει, τιμώμενον ὑπὸ Μακισίων· καὶ Δῆμητρος ἄλλος ὑπερκείμενον τοῦ Πυλίου πεδίου. Τὸ δὲ πεδὸν εὐγεῶν ἐστὶ τοῦτο· τῇ θαλάττῃ δὲ συναΐψαν, παρατείνει παρ' ἅπαν τὸ μεταξὺ τοῦ τε Σαμικοῦ καὶ ποταμοῦ Νέδας διάστημα. Θινώδης δὲ καὶ ξενός ἐστιν ὁ τῆς θαλάττης αἰγιαλός, ὡς' οὐκ ἂν ἀπογνοίη τις ἐντεῦθεν ἠμαθόεντα ὀνομάσθαι τὸν Πύλον.

§. 15.

Πρὸς ἄρκτον δ' ὄμορα ἦν τῷ Πύλῳ δύο πολίδια Τριφυλιακά, Ἰπανα καὶ Τυπανέαι, ὧν τὸ μὲν εἰς Ἥλιν συνωκίσθη, τὸ δὲ διέμενε. Καὶ ποταμοὶ δύο ἐγγὺς ρέουσιν, ὁ τε Δαλίων καὶ ὁ Ἀχέρων, ἐμβαλλόντες εἰς τὸν Ἀλφειόν. Ὁ δὲ Ἀχέρων κατὰ τὴν πρὸς τὸν Ἄδην εἰκειότητα ὠνόμασαι. Ἐκτετίμηται γὰρ *δὴ* σφόδρα τὰ τε τῆς Δῆμητρος καὶ τῆς Κόρης ἱερὰ ἐνταῦθα, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου· τάχα διὰ τὰς ὑπεναυτιότητας, ὡς φησὶν ὁ Σκῆψιος Δημήτριος. Καὶ γὰρ εὐκαρπός ἐστι, καὶ ἐρυσίβην γενναῖα καὶ θρύον ἢ Τριφυλία· διόπερ ἀντὶ μεγάλης φορᾶς πυκνὰς ἀφορίας γίνεσθαι συμβαίνει κατὰ τοὺς τόπους.

§. 16.

Τοῦ δὲ Πύλου πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Λέπρεον. Ἦν δὲ καὶ αὕτη

344. πόλις ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐν τετταράκοντα σταδίοις· μεταξύ δὲ τοῦ Λεπρέου καὶ τοῦ Ἀνίγρου τὸ ἱερόν τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνός ἐστιν, ἑκατὸν σταδίους ἑκατέρου διέχον. Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἱερόν, ἐν ᾧ καταληφθῆναι φησὶν ὁ Ποιητὴς ὑπὸ Τηλεμάχου τὴν θυσίαν συντελοῦντας τοὺς Πυλίους·

Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥίζον,
Ταύρους παρμειλκνας, Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.

345. Πάρεστι μὲν γὰρ τῷ Ποιητῇ καὶ πλάττειν τὰ μὴ ὄντα· ὅταν δ' ἢ δυνατόν ἐφαρμόττειν τοῖς οὖσι τὰ ἔπη, καὶ σώζειν τὴν διήγησιν, τότε δ' ἀπέχεσθαι προσήκε μάλλον. Χώραν δ' εἶχον εὐδαίμονα οἱ Λεπρεάται· τούτοις δ' ὁμόροι Κυπαρισσιεῖς. Ἄμφω δὲ τὰ χωρία ταῦτα Καύκωνες κατεῖχον, καὶ τὸν Μάκιρον δὲ, ὃν τινες Πλατανισοῦντα καλοῦσιν ὁμώνυμον τῇ χώρᾳ· δ' ἐστὶ πόλισμα. Φασὶ δ' ἐν τῇ Λεπρεάτιδι καὶ Καύκωνος εἶναι μῆμα, εἴτ' ἀρχηγέτου τινός, εἴτ' ἄλλως ὁμώνυμου τῷ ἔθνει.

§. 17.

Πλείους δ' εἰσὶ λόγοι περὶ Καυκῶνων. Καὶ γὰρ Ἀρκαδικὸν ἔθνος φασὶ, καθάπερ τὸ Πελασγικόν, καὶ πλανητικὸν ἄλλως, ὡσπερ ἐκεῖνο. Ἴσορεῖ γοῦν ὁ Ποιητὴς καὶ τοῖς Τρωσὶν ἀφειγμένους συμμάχους· πρόθεν δ', οὐ λέγει δοκροῦσι δ' ἐκ Παφλαγονίας. Ἐκεῖ γὰρ ὀνομάζουσι Καυκωνιάτας τινὰς Μαρνανθουνοῖς ὁμόρους, οἱ καὶ αὐτοὶ Παφλαγόνες εἰσὶ. Μνησθησόμεθα δ' αὐτῶν ἐπὶ πλεόν, ὅταν εἰς ἐκεῖνον περισῆ τὸν τόπον ἢ γραφή. Νυνὶ δὲ περὶ τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Καυκῶνων ἔτι καὶ ταῦτα προσισορητέον. Οἱ μὲν γὰρ καὶ ὄλην τὴν νῦν Ἠλείαν, ἀπὸ τῆς Μεσσηνίας μέχρι Δύμης, Καυκωνίαν λεχθῆναι φασὶν· Ἀντίμαχος γοῦν καὶ Ἐπειοῦς καὶ Καύκωνας ἅπαντας προσαγορεύει. Τινὲς δὲ, ὄλην μὲν μὴ κατασχεῖν αὐτοῦς, δίχα δὲ μεμερισμένους

οἰκεῖν, τοὺς μὲν πρὸς τῇ Μεσσηνίᾳ κατὰ τὴν Τριφυλίαν, τοὺς 345.
 δὲ πρὸς τῇ Δύμῃ κατὰ τὴν Βουπρασίδα καὶ τὴν Κοίλην Ἥλιν.
 Ἀριστοτέλης δ' ἐνταῦθα μάλιστ' οἶδεν ἰδρυμένους αὐτούς. Καὶ
 δὴ τοῖς ὑφ' Ὀμήρου λεγομένοις ὁμολογεῖ μᾶλλον ἢ ὑσάτη ἀπό-
 φασις· τό τε ζητούμενον πρότερον λαμβάνει λύσιν. Ὁ μὲν γὰρ
 Νέστωρ ὑπόκειται τὸν Τριφυλιακὸν οἰκῶν Πύλον, τὰ τε πρὸς
 νότον καὶ τὰ ἐσωθεν. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ συγκυροῦντα πρὸς τὴν
 Μεσσηνίαν καὶ τὴν Λακωνικὴν, ἀ ὑπ' ἐκείνῳ ἐστίν, ἔχουσι
 δ' οἱ Καύκωνες, ὥστε τοῖς ἀπὸ Πύλου βαδίζουσιν εἰς Λακε-
 δαίμονα, ἀνάγκη διὰ Καυκῶνων εἶναι τὴν ὁδόν. Τὸ δ' ἱερόν ταῦ
 Σαμίου Ποσειδῶνος, καὶ ὁ κατ' αὐτὸ ὄρμος, εἰς ὃν κατήχθη
 Τηλέμαχος, πρὸς δύσιν καὶ πρὸς ἄρκτον ἀπονεύει. Εἰ μὲν
 τοίνυν οἱ Καύκωνες ἐνταῦθα μόνον οἰκοῦσιν, οὐ σώζεται τῷ
 Ποιητῇ ὁ λόγος. Κελεύει γὰρ ἡ μὲν Ἀθηναῖα κατὰ τὴν Ὀδύσειαν
 τῷ Νέστορι, τὸν μὲν Τηλέμαχον εἰς τὴν Λακεδαίμονα πέμψαι
 σὺν δίφρῳ τε καὶ ὑιεί, εἰς τὰ πρὸς ἔω μέρη αὐτῆ δ' ἐπὶ ναῦν
 βαδιεῖσθαι νυκτερεύσουσά φησιν, ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ εἰς τοῦπίσω·

— ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους

πορεύσεσθαι ἐπὶ τὸ χρέος, πάλιν εἰς τοῦμπροσθεν. Τίς οὖν ὁ
 τρόπος; παρῆν γὰρ τῷ Νέστορι λέγειν· « Ἄλλ' οἱ γε Καύκωνες 346.
 » ὑπ' ἐμοί εἰσι, καὶ πρὸ ὁδοῦ τοῖς εἰς Λακεδαίμονα βαδίζουσιν·
 » ὥστε τί οὐ συνοδεύεις τοῖς περὶ Τηλέμαχον, ἀλλ' ἀναχωρεῖς
 » εἰς τοῦπίσω; Ἄμα δ' οἰκεῖον ἦν τῷ βαδίζοντι ἐπὶ χρέους κο-
 μιθῆν, οὐκ ὀλίγου, ὡς φησι, πρὸς ἀνθρώπους ὑπὸ τῷ Νέστορι
 ὄντας, αἰτήσασθαι τινα παρ' αὐτοῦ βοήθειαν, εἴ τι ἀγνωμονοῖτο
 (ὡσπερ εἶωθε) περὶ τὸ συμβόλαιον· οὐ γέγονε δὲ τοῦτο. Εἰ
 μὲν τοίνυν ἐνταῦθα μόνον οἰκοῖεν οἱ Καύκωνες, ταῦτ' ἂν συμ-
 βαίνοι τὰ ἄτοπα μεμερισμένων δέ τινων καὶ εἰς τοὺς πρὸς
 Δύμη τόπους τῆς Ἠλείας, ἐκεῖσε ἂν εἴη λέγουσα τὴν ἔφοδον
 ἢ Ἀθηναῖα, καὶ οὐκ ἂν ἔτι οὐδ' ἢ εἰς τὴν ναῦν καταβάσις

346. ἔχοι τι ἀπεμφαῖνον, οὐδ' ὁ τῆς συνοδίας ἀποσπασμὸς, εἰς τὰναντία τῆς ὁδοῦ οὕσης. Παραπλησίως δ' ἂν καὶ τὰ περί τοῦ Πύλου διαπορούμενα τύχοι τῆς πρὸσηκούσης διαίτης, ἐπελθούσι μικρὸν ἔτι τῆς χωρογραφίας μέχρι τοῦ Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ.

§. 18.

Ἐλέγοντο δὲ [καὶ] Παρωρεάται τινὲς τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ κατέχοντες ὄρη, περί τὸ Λέπρεον καὶ τὸ Μάκισον, καθήκοντα ἐπὶ Σαλατταν πλησίον τοῦ Σαμικοῦ Ποσειδίου.

§. 19.

ὑπὸ τούτοις ἐσὶν ἐν τῇ παραλίᾳ δύο ἄντρα, τὸ μὲν νυμφῶν Ἀνγριαίδων, τὸ δὲ, ἐν ᾧ τὰ περί τὰς Ἀτλαντίδας καὶ τὴν Δαρδάνου γένεσιν. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὰ ἄλλα, τὸ τε Ἐνδυμωναῖον καὶ τὸ Εὐρυκύδιον. Τὸ μὲν οὖν Σαμικόν ἐσὶν ἔρυμα· πρότερον δὲ καὶ πόλις, Σάμος προσαγορευομένη, διὰ τὸ ὕψος ἴσως, ἐπειδὴ σάμους ἐκάλουν τὰ ὕψη· τάχα δὲ καὶ τῆς Ἀρήνης ἀκρόπολις ἦν τοῦτο, ἧς ἐν τῷ Καταλόγῳ μέμνηται ὁ Ποιητής·

Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἱρατεινὴν.

Οὐδαμοῦ γὰρ σαφῶς εὐρίσκοντες, ἐνταῦθα μάλιστα εἰκάζουσι τὴν Ἀρήνην, ὅπου καὶ ὁ παρακείμενος Ἀνγρος ποταμὸς, καλούμενος πρότερον Μινύειος, ἐκδίδωσιν· οὐ μικρὸν σημεῖον· λέγει γὰρ ὁ Ποιητής.

Ἐσὶ δὲ τις ποταμὸς Μενυήϊος εἰς αἶλα βάλλων,
Ἐγγύθεν Ἀρήνης.

Πρὸς γὰρ δὴ τῷ ἄντρῳ τῶν Ἀνγριαίδων νυμφῶν ἐσὶ πηγὴ, ὑφ' ἧς ἔλειον καὶ τιφῶδες τὸ ὑπαπίπτον γίνεται χωρίον· ὑποδέχεται δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ὕδατος ὁ Ἀνγρος, βαθεὺς καὶ ὑπτίος ὢν, ὥστε λιμνάζειν· θρυώδης δ' ὢν ὁ τόπος ἐξ εἰκοσι

σαδίων βαρείαν ὄσμην παρέχεται, καὶ τοὺς ἰχθύας ἀδρώτους 346.
 ποιεῖ. Μυθεύουσι δ', οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ τῶν τετρωμένων Κεν-
 ταύρων τινὰς ἐνταῦθ' ἀπονίψασθαι τὸν ἐκ τῆς ὑδρας ἰόν,
 οἱ δ' ἀπὸ τοῦ Μελάμποδα τοῖς ὑδασι τούτοις καθαρσίαις
 χρήσασθαι πρὸς τὸν τῶν Προϊτίδων καθαρμόν· ἀλφούς δὲ καὶ
 λεύκας καὶ λειχήνας ἰάται τὸ ἐντεῦθεν λουτρόν. Φασὶ δὲ καὶ 347.
 τὸν Ἀλφειὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας οὕτως ὠνομαίσθαι.
 Ἐπεὶ οὖν ἢ τε ὑπτιότης τοῦ Ἀνίγρου καὶ αἱ ἀνακοπαὶ τῆς
 θαλάττης μονὴν μάλλον, ἢ ῥύσιν παρέχουσι τοῖς ὑδασι, Μι-
 μυυήϊόν φασιν εἰρῆσθαι πρότερον· παρατρέψαι δὲ τινὰς τοῦνομα,
 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ποιῆσαι Μινυήϊον. ἔχει δ' ἢ ἐτυμότης καὶ ἄλλας
 ἀφορμάς· εἴτ' ἀπὸ τῶν μετὰ Κλωρίδος τῆς Νέσορος μητρὸς
 ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἐλθόντων, εἴτ' ἀπὸ τῶν Μινυῶν,
 οἱ, τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόγονοι ὄντες, ἐκ Δήμνου μὲν εἰς Λακε-
 δαίμονα ἐξέπεσον, ἐντεῦθεν δ' εἰς Τριφυλίαν, καὶ ὤκησαν περὶ
 τὴν Ἀρήνην ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νῦν Ὑπαισίᾳ καλουμένη, οὐκ ἐχούσῃ
 οὐκέτι τὰ τῶν Μινυῶν κτίσματα ὧν τινες, μετὰ Θήρα τοῦ
 Αὐτεσίωνος (ἦν δ' οὗτος Πολυνεῖκος ἀπόγονος) πλεύσαντες
 εἰς τὴν μεταξὺ Κυρηναίας καὶ Κρήτης νῆσον,

Καλλίτην τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρην,

ὡς φησι Καλλίμαχος, ἔκτισαν τὴν μητρόπολιν τῆς Κυρήνης
 Θήραν, ὁμώνυμον δ' ἀπέδειξαν τῇ πόλει καὶ τὴν νῆσον.

§. 20.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ρεῖ ὁ Ἰαρδάνης,
 λειμῶν δείκνυται, καὶ ἠρίον ἐπιφανές, καὶ [αἰ] Ἀχαιαί· εἰσι δὲ
 πέτραι ἀπότομοι τοῦ αὐτοῦ ὄρους, ὑπὲρ ὧν ἡ Σάμος, ὡς ἔφαμεν,
 γέγονε πόλις, ἢ δὴ οὐ πάνυ ὑπὸ τῶν τοῦς Περίπλους γραψάντων
 μνημονεύεται· τάχα μὲν διὰ τὸ πάλαι κατεσπᾶσθαι, τάχα δὲ καὶ
 διὰ τὴν θέσιν, ὅτι ἐν ἀφανεί κεῖται. Τὸ μὲν γὰρ Ποσειδῖον, ἄλσος